

струпка (желка); тая струпка на 22-ый день падне и на място-то ѝ стане грапа, и така болесть-та ся свръши.

Сипаничава крава не тръбува да ся мѫчи съ лѣкове, а да ся остави на мира и да ся не дои доклѣ ѝ замине. У Англінъ има отряденъ наградъ за оногова, който пръвъ бы съглядалъ и обадилъ, че нѣкоя си крава ся е шярила (сипала). Лимфа-та отъ сипаничавъ кравъ ся събира отъ чиркы-ты ѝ, та ся дръжи готова за присаждане. Едно връмъ тѣлъ лимфъ назмазвахъ на пера отъ слоновъ кость или отъ стъкло, па кога да болясътъ чловѣка, надупчаяхъ му на рѣкѣ, и откакъ понамокряхъ тыя пера за да ся размые лимфа-та, натръкахъ и намажяхъ надупченото място, каквото да влѣзе лимфа-та въ кръвь-тѣ. Сега бола (мая) прибирать и дръжть у особены стъклени цѣвчици, затыкнѣти добрѣ и на два-та края, каквото да не влизъ вътрѣ въздухъ. Така запазенъ болъ може трая много връмъ безъ да ослабне, стига да ся дръжи на студено и да ся пази отъ въздухъ, отъ киселини и отъ нишадъръ.

Болъ-тъ, както е вече доказано, може да запази чловѣка отъ сипаницъ само нѣколко години; отъ 20 години повече не може да пази; затова сега болясътъ нѣколко пѫти, по на 10 години божемъ по единаждъ. Присадъ-тъ не ослабва даже и кога ся присади отъ чловѣкъ на чловѣкъ, колкото щешь пѫти, стига само да ся бара съ него добрѣ.

Кога ся болясва дѣте, лѣкаръ-тъ бодне по лакътя, та направи три дупчици, па намаже съ перо-то или излѣе изъ стъкленикъ-тѣ цѣвчици бола, чео е до несъль, или го земе отъ друго болясано дѣте. А отъ това малко нѣчто присадъ что става? Дѣте-то